

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/943 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2016

**privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale)
împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Întreprinderile și instituțiile de cercetare necomerciale investesc în achiziționarea, dezvoltarea și aplicarea de know-how și informații, care reprezintă moneda de schimb a economiei cunoașterii și oferă un avantaj competitiv. Investiția realizată în generarea și aplicarea capitalului intelectual este un factor determinant în ceea ce privește competitivitatea și performanța legată de inovare pe piață și, prin urmare, rentabilitatea investițiilor, care constituie principala motivație pentru desfășurarea de activități de cercetare și dezvoltare în cadrul întreprinderilor. Întreprinderile recurg la diferite mijloace pentru a-și însuși rezultatele propriilor activități legate de inovare atunci când principiul deschiderii nu permite valorificarea deplină a investițiilor lor în cercetare și inovare. Unul dintre aceste mijloace constă în utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală, cum ar fi brevetele, drepturile asupra desenelor și a modelelor sau drepturile de autor. Un alt mijloc de protecție a rezultatelor inovării constă în protejarea accesului și în valorificarea cunoștințelor care au o anumită valoare pentru o entitate și care nu sunt cunoscute pe scară largă. Know-how-ul și informațiile de afaceri valoroase nedivulgate care sunt destinate să rămână confidențiale sunt numite secrete comerciale.
- (2) Întreprinderile, indiferent de dimensiunile acestora, consideră că secretele comerciale sunt la fel de importante ca și brevetele și alte forme ale drepturilor de proprietate intelectuală. Acestea utilizează confidențialitatea ca pe un instrument de gestionare a competitivității și a inovării în afaceri și în cercetare, și în legătură cu o gamă diversificată de informații care depășesc cadrul cunoștințelor tehnologice și înglobează date comerciale, cum ar fi informații privind clienții și furnizorii, planuri de afaceri și studii și strategii de piață. Întreprinderile mici și mijlocii (IMM) acordă o și mai mare importanță secretelor comerciale și se bazează pe acestea într-o măsură mai

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 48.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 aprilie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 mai 2016.

mare. Prin protejarea unei game atât de largi de know-how și de informații de afaceri, fie ca o completare, fie ca o alternativă la drepturile de proprietate intelectuală, secretele comerciale permit creatorilor și inovatorilor să obțină profit din propriile creații și inovații, devenind astfel deosebit de importante pentru competitivitatea întreprinderilor, pentru cercetare și dezvoltare și pentru performanța legată de inovare.

- (3) Inovarea deschisă este un catalizator pentru noi idei care să satisfacă cerințele consumatorilor și să ofere răspunsuri la provocările societale și să permită apariția pe piață a ideilor respective. O astfel de inovare reprezintă un mijloc important de stimulare a creării de noi cunoștințe și sprijină apariția unor modele de afaceri noi și inovatoare, bazate pe utilizarea cunoștințelor create în comun. Cercetarea colaborativă, inclusiv cooperarea transfrontalieră, este deosebit de importantă pentru a spori nivelul de cercetare și dezvoltare în întreprinderile de pe piața internă. Diseminarea cunoștințelor și a informațiilor ar trebui considerată drept element esențial pentru asigurarea unor oportunități dinamice, pozitive și echitabile de dezvoltare a întreprinderilor, în special a IMM-urilor. Pe o piață internă în care barierele în calea unei colaborări transfrontaliere sunt reduse la minimum și în care cooperarea nu este denaturată, creația intelectuală și inovarea ar trebui să încurajeze investițiile în procese, produse și servicii inovatoare. Un astfel de mediu favorabil creației intelectuale și inovării, în care nu este restricționată mobilitatea forței de muncă, este, de asemenea, important pentru creșterea nivelului de ocupare a forței de muncă și pentru îmbunătățirea competitivității economiei Uniunii. Secretele comerciale au un rol important în protejarea schimbului de cunoștințe între întreprinderi, incluzând în special IMM-uri, și instituțiile de cercetare, atât în cadrul pieței interne, cât și în afara acesteia, în contextul cercetării și dezvoltării și al inovării. Secretele comerciale reprezintă una dintre formele de protecție a creației intelectuale și a know-how-ului inovator cel mai des utilizate de întreprinderi, dar sunt, în același timp, cel mai puțin protejate de cadrul legislativ al Uniunii împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte părți.
- (4) Întreprinderile inovatoare sunt din ce în ce mai expuse la practici necinstite care vizează însușirea abuzivă a secretelor comerciale, cum ar fi furtul, reproducerea neautorizată, spionajul economic sau încălcarea cerințelor de confidențialitate, atât în cadrul Uniunii, cât și în afara acesteia. Evoluțiile recente, cum ar fi globalizarea, recurgerea în mod frecvent la externalizare, lanțurile de aprovizionare mai mari și utilizarea sporită a tehnologiei informației și comunicațiilor, contribuie la creșterea riscului de apariție a unor astfel de practici. Dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial compromite posibilitatea deținătorilor legitimi ai secretului comercial, în calitate de precursor, de a obține beneficii în urma eforturilor sale legate de inovare. În lipsa unor mijloace juridice eficace și comparabile de protejare a secretelor comerciale în întreaga Uniune, stimulentele pentru angajarea în activități transfrontaliere legate de inovare pe piața internă sunt compromise, iar secretele comerciale nu își pot valorifica potențialul de vectori ai creșterii și ai creării de locuri de muncă. Astfel, inovarea și creativitatea sunt descurajate, iar investițiile scad, ceea ce afectează buna funcționare a pieței interne și îi subminează potențialul de stimulare a creșterii.
- (5) Eforturile internaționale depuse în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului pentru a soluționa această problemă au condus la încheierea Acordului privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS). Acordul TRIPS conține, printre altele, dispoziții privind protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către terți, care constituie standarde internaționale comune. Toate statele membre, precum și Uniunea Europeană, au obligații în temeiul acestui acord, care a fost aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (6) În ciuda Acordului TRIPS, există diferențe importante între legislațiile statelor membre în ceea ce privește protejarea secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de către alte persoane. De exemplu, nu toate statele membre au adoptat definiții naționale ale secretului comercial sau ale dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, astfel încât cunoașterea cu privire la domeniul de aplicare a protecției nu este ușor accesibilă și domeniul de aplicare respectiv diferă de la un stat membru la altul. În plus, nu există o coerență în ceea ce privește căile de atac de drept civil disponibile în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale de secrete comerciale, întrucât nu toate statele membre pot impune somații de încetare a activității împotriva terților care nu sunt concurenți ai deținătorului legitim al secretului comercial. De asemenea, există diferențe între statele membre în ceea ce privește tratamentul unui terț care a obținut secretul comercial cu bună-credință, dar află ulterior, în momentul utilizării, că respectiva dobândire se bazează pe o dobândire ilegală anterioară a secretului respectiv de către o altă parte.
- (7) Normele naționale diferă, de asemenea, în ceea ce privește posibilitatea deținătorilor legitimi ai secretului comercial de a solicita distrugerea mărfurilor produse de terții care utilizează secretele comerciale în mod ilegal sau returnarea ori distrugerea oricăror documente, fișiere sau materiale care conțin sau încorporează secretul

⁽¹⁾ Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

comercial dobândit sau utilizat în mod ilegal. În plus, normele naționale aplicabile calculării daunelor-interese nu țin întotdeauna cont de natura necorporală a secretelor comerciale, ceea ce face ca pierderea de profit suportată efectiv sau îmbogățirea fără justă cauză a contravenientului să fie dificil de demonstrat atunci când nu se poate stabili valoarea de piață a informațiilor în cauză. Numai câteva state membre permit aplicarea unor norme abstracte pentru calcularea daunelor-interese pe baza unor redevențe sau drepturi care ar fi fost datorate în mod rezonabil dacă ar fi existat o licență pentru utilizarea secretului comercial. În plus, normele naționale nu prevăd o protecție adecvată a confidențialității unui secret comercial în cazul în care deținătorul secretului comercial depune o reclamație privind presupusa dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial de către un terț, ceea ce reduce atractivitatea măsurilor și a acțiunilor reparatorii existente și slăbește gradul de protecție oferit.

- (8) Diferențele în ceea ce privește protecția juridică a secretelor comerciale oferită de statele membre implică faptul că secretele comerciale nu se bucură de un nivel echivalent de protecție în întreaga Uniune, ceea ce duce la fragmentarea pieței interne în acest domeniu și reduce efectul disuasiv general al normelor relevante. Piața internă este afectată prin faptul că astfel de diferențe reduc stimulentele întreprinderilor de a desfășura activități economice transfrontaliere legate de inovare, inclusiv cooperarea în materie de cercetare sau cooperarea în materie de producție cu partenerii, externalizarea sau investițiile în alte state membre, care depind de utilizarea informațiilor care beneficiază de protecție în calitate de secrete comerciale. Cercetarea și dezvoltarea în rețele transfrontaliere, precum și activitățile legate de inovare, inclusiv producția și comerțul transfrontalier care decurg din acestea, devin mai puțin atractive și mai dificile în cadrul Uniunii, ceea ce produce ineficiențe legate de inovare la nivelul Uniunii.
- (9) În plus, există un risc crescut pentru activitățile comerciale din statele membre cu niveluri comparativ mai scăzute de protecție, datorită faptului că secretele comerciale pot fi mai ușor furate sau obținute ilegal prin alte metode. Acest lucru duce la o alocare ineficientă, în cadrul pieței interne, a capitalurilor destinate inovării cu potențial de stimulare a creșterii din cauza cheltuielilor mai mari cu măsurile de protecție necesare pentru a compensa protecția juridică insuficientă din unele state membre. Aceasta favorizează, de asemenea, activitatea concurenților neloiali care, în urma dobândirii ilegale de secrete comerciale, ar putea să pună în circulație pe piața internă mărfuri rezultate în urma dobândirii ilegale. Diferențele dintre regimurile legislative facilitează, de asemenea, importul de mărfuri din țări terțe în Uniune prin punctele de intrare cu protecție mai scăzută, atunci când conceperea, producția sau comercializarea mărfurilor respective se bazează pe secrete comerciale furate sau obținute ilegal prin alte metode. În ansamblu, aceste diferențe împiedică buna funcționare a pieței interne.
- (10) Este oportun să se prevadă norme la nivelul Uniunii pentru a apropia actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre, astfel încât să se asigure un nivel suficient și comparabil al reparațiilor în fața instanțelor civile pe piața internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial. Respectivul norme ar trebui să nu aducă atingere posibilității ca statele membre să prevadă o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretelor comerciale, cu condiția respectării garanțiilor prevăzute în mod explicit de prezenta directivă pentru protejarea intereselor altor părți.
- (11) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor Uniunii sau normelor naționale care impun divulgarea informațiilor, inclusiv a secretelor comerciale, către public sau către autoritățile publice. Aceasta nu ar trebui să influențeze nici aplicarea normelor care permit autorităților publice să obțină informații în exercițiul atribuțiilor lor sau normelor care permit sau impun orice divulgare subsecventă din partea acestor autorități a unor informații relevante pentru public. Astfel de norme includ, în special, normele privind divulgarea de către instituțiile și organismele Uniunii sau de către autoritățile publice naționale a informațiilor de natură comercială pe care le dețin în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, al Regulamentului (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și al Directivei 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, sau al altor norme privind accesul public la documente ori privind obligațiile de transparență ale autorităților publice naționale.
- (12) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului partenerilor sociali de a încheia acorduri colective, în cazul în care se prevede acest lucru în dreptul muncii, în ceea ce privește orice obligație de a nu divulga un secret

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

⁽³⁾ Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

comercial sau de a limita utilizarea acestuia și consecințele încălcării unei astfel de obligații de către partea căreia i se aplică. Acest lucru ar trebui condiționat de faptul că orice astfel de acord colectiv nu limitează excepțiile prevăzute în prezenta directivă atunci când urmează să se respingă o cerere de aplicare a măsurilor, procedurilor sau acțiunilor reparatorii prevăzute în prezenta directivă pentru o presupusă dobândire, utilizare sau divulgare a unui secret comercial.

- (13) Prezenta directivă nu ar trebui înțeleasă ca limitând libertatea de stabilire, libera circulație a lucrătorilor sau mobilitatea lucrătorilor, astfel cum este prevăzut în dreptul Uniunii. De asemenea, prezenta directivă nu este menită să afecteze posibilitatea de a încheia acorduri neconcurențiale între angajatori și angajați, în conformitate cu legea aplicabilă.
- (14) Este important să se stabilească o definiție omogenă a secretului comercial, fără a restrânge domeniul de aplicare a protecției împotriva însușirilor abuzive. O astfel de definiție ar trebui, prin urmare, să fie elaborată astfel încât să includă know-how-ul, informațiile de afaceri și informațiile tehnologice atunci când există atât un interes legitim pentru păstrarea confidențialității, cât și o așteptare legitimă de protejare a acestei confidențialități. În plus, astfel de know-how sau de informații ar trebui să aibă valoare comercială, fie ea reală sau potențială. Ar trebui să se considere că astfel de know-how sau de informații au valoare comercială în special, de exemplu, în cazul în care dobândirea, utilizarea sau divulgarea lor ilegală poate dăuna intereselor persoanei care deține în mod legal controlul asupra lor, în sensul că îi subminează acesteia din urmă potențialul științific și tehnic, interesele economice sau financiare, pozițiile strategice sau capacitatea de a fi competitivă. Definiția secretului comercial exclude informațiile neînsemnate, precum și experiența și competențele dobândite de către angajați în cursul normal al activității lor și mai exclude de asemenea informațiile care sunt cunoscute în general sau sunt accesibile în mod imediat persoanelor din cercurile care au de a face, în mod normal, cu tipul de informații în cauză.
- (15) De asemenea, este important să se identifice circumstanțele în care este justificată acordarea de protecție juridică secretelor comerciale. Din acest motiv, este necesar să se determine comportamentul și practicile care trebuie considerate ca acte de dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a unui secret comercial.
- (16) În scopul inovării și pentru a stimula concurența, dispozițiile prezentei directive nu ar trebui să creeze niciun drept exclusiv asupra know-how-ului sau a informațiilor protejate ca secrete comerciale. Astfel, ar trebui să rămână posibilă descoperirea independentă a aceluiași know-how sau a acelorași informații. Ingineria inversă a unui produs dobândit în mod legal ar trebui să fie considerată un mijloc legal de a obține informații, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel prin intermediul unui contract. Cu toate acestea, libertatea de a încheia astfel de contracte poate fi limitată prin lege.
- (17) În prezent, în anumite sectoare industriale, în care creatorii și inovatorii nu pot beneficia de drepturi exclusive și în care inovarea se bazează în mod tradițional pe secrete comerciale, produselor le poate fi ușor aplicată ingineria inversă odată aflate pe piață. În astfel de cazuri, creatorii și inovatorii respectivi pot fi victimele unor practici cum ar fi copierea parazitara sau imitațiile servile, care profită de reputația și de munca lor de inovare. Unele legislații naționale privind concurența neloială tratează aceste practici. Deși prezenta directivă nu își propune să reformeze sau să armonizeze legislațiile privind concurența neloială în general, ar fi oportun ca Comisia să examineze cu atenție necesitatea unei acțiuni a Uniunii în acest domeniu.
- (18) În plus, dobândirea, utilizarea sau divulgarea unor secrete comerciale, ori de câte ori este impusă sau permisă prin lege, ar trebui să fie considerată legală în scopul prezentei directive. Acest lucru se referă în special la dobândirea și la divulgarea de secrete comerciale în contextul exercitării drepturilor reprezentanților lucrătorilor la informare, consultare și participare în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul și practicile naționale, precum și apărarea colectivă a intereselor lucrătorilor și angajatorilor, inclusiv cogestiunea, precum și dobândirea sau divulgarea unui secret comercial în contextul auditurilor statutare efectuate în conformitate cu legislația națională sau a Uniunii. Totuși, o astfel de apreciere ca legală a dobândirii unui secret comercial nu ar trebui să aducă atingere vreunei obligații de confidențialitate în ceea ce privește secretul comercial și niciunei limitări a utilizării sale pe care dreptul Uniunii sau dreptul național ar impune-o destinatarului informațiilor. În special, prezenta directivă nu ar trebui să exonereze autoritățile publice de obligațiile de confidențialitate care le revin în privința informațiilor transmise de către deținătorii secretelor comerciale, indiferent dacă obligațiile sunt

stabilite de dreptul Uniunii sau de dreptul național. Astfel de obligații de confidențialitate includ, între altele, obligații cu privire la informațiile transmise autorităților contractante în cadrul procedurilor de achiziții, obligații enunțate, de exemplu, în Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ sau Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.

- (19) Deși prezenta directivă prevede măsuri și acțiuni reparatorii care pot consta în împiedicarea divulgării de informații pentru a proteja confidențialitatea secretelor comerciale, este esențial ca exercitarea libertății de exprimare și de informare, care cuprinde libertatea și pluralismul mass-mediei, astfel cum sunt consacrate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), să nu fie restricționată, în special în privința jurnalismului de investigație și a protecției surselor jurnalistice.
- (20) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute de prezenta directivă nu ar trebui să restricționeze activitățile de denunțare. Prin urmare, protecția secretelor comerciale nu ar trebui să se extindă la cazurile în care divulgarea unui secret comercial servește interesului public, în măsura în care scoate la iveală o abatere direct relevantă, o faptă reprobabilă sau o activitate ilegală. Nu ar trebui să se considere că aceasta împiedică autoritățile judiciare competente să permită o excepție de la aplicarea măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii în cazul în care pârătul a avut toate motivele să fi fost convins, cu bună credință, că comportamentul său respecta criteriile corespunzătoare stabilite în prezenta directivă.
- (21) În conformitate cu principiul proporționalității, măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii destinate să protejeze secretele comerciale ar trebui să fie adaptate pentru a îndeplini obiectivul bunei funcționări a pieței interne pentru cercetare și inovare, în special prin descurajarea dobândirii, a utilizării și a divulgării ilegale a unui secret comercial. O astfel de adaptare a măsurilor, procedurilor și a acțiunilor reparatorii ar trebui să nu pună în pericol sau să submineze drepturile și libertățile fundamentale sau interesul public, cum ar fi siguranța publică, protecția consumatorilor, sănătatea publică sau protecția mediului, și să nu afecteze negativ mobilitatea lucrătorilor. În acest sens, măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii reglementate prin prezenta directivă urmăresc să garanteze că autoritățile judiciare competente țin seama de factori precum valoarea unui secret comercial, gravitatea comportamentului care duce la dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale și impactul unui astfel de comportament. De asemenea, ar trebui garantat faptul că autoritățile judiciare competente au libertatea de a evalua interesele părților aflate în proceduri juridice, precum și interesele părților terțe, inclusiv, dacă este cazul, ale consumatorilor.
- (22) Buna funcționare a pieței interne ar fi subminată dacă măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute ar fi utilizate pentru urmărirea unor scopuri nelegitime, incompatibile cu obiectivele prezentei directive. Prin urmare, este important ca autoritățile judiciare să fie împuternicite să adopte măsuri adecvate cu privire la reclamațiilor care acționează abuziv sau cu rea-credință și depun reclamații vădit neîntemeiate în scopul, de exemplu, de a întârzia sau de a restricționa în mod neloial accesul pârătului pe piață ori de a-l intimida sau hărțui pe acesta în alt mod.
- (23) În interesul securității juridice și având în vedere că se așteaptă ca deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să își exercite obligația de diligență în ceea ce privește păstrarea confidențialității asupra propriilor secrete comerciale valoroase și monitorizarea utilizării acestora, este oportun ca reclamațiile pe fond sau posibilitatea de a iniția acțiuni pentru protejarea secretelor comerciale să fie restrânse la o perioadă limitată. Dreptul intern ar trebui, de asemenea, să specifice în mod clar și lipsit de ambiguitate când începe să curgă respectivul termen și în ce condiții poate acesta să fie întrerupt sau suspendat.
- (24) Posibilitatea de a pierde confidențialitatea unui secret comercial pe parcursul procedurilor juridice îi descurajează adesea pe deținătorii legitimi ai secretelor comerciale să inițieze proceduri juridice pentru a-și apăra secretele comerciale, punând astfel în pericol eficacitatea măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii prevăzute. Din acest motiv, este necesar să se stabilească, sub rezerva unor garanții corespunzătoare care să asigure dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, cerințele specifice care vizează protejarea confidențialității secretului comercial pe parcursul procedurilor juridice intentate pentru apărarea acestuia. Această protecție ar trebui să se aplice și după încheierea procedurilor juridice și atât timp cât informațiile care constituie secretul comercial nu țin de domeniul public.

⁽¹⁾ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁽³⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

- (25) Astfel de cerințe ar trebui să includă, cel puțin posibilitatea de a restrânge cercul persoanelor autorizate să aibă acces la probe sau ședințe de judecată, ținând cont de faptul că toate acele persoane ar trebui să facă obiectul cerințelor de confidențialitate stabilite de prezenta directivă, precum și de a publica doar elementele neconfidențiale ale hotărârilor judecătorești. În acest context, ținând cont de faptul că evaluarea naturii informației care face obiectul litigiului reprezintă unul din scopurile principale ale procedurilor juridice, este deosebit de important să se asigure atât protecția efectivă a confidențialității secretelor comerciale, cât și respectarea dreptului părților din cadrul procedurii respective la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil. Cercul restrâns de persoane ar trebui așadar să fie compus din cel puțin o persoană fizică reprezentând fiecare dintre părți, precum și din avocații părților și, după caz, din alți reprezentanți care, în conformitate cu dreptul național, să aibă calificările adecvate pentru a apăra, a reprezenta sau a servi interesele unei părți în cadrul procedurilor juridice care fac obiectul prezentei directive, toți având acces deplin la respectivele probe sau ședințe de judecată. În cazul în care una dintre părți este persoană juridică, respectiva parte ar trebui să poată propune o persoană fizică sau persoane fizice care să facă parte din respectivul cerc de persoane, astfel încât să se asigure reprezentarea adecvată a persoanei juridice respective, sub rezerva controlului judiciar adecvat care să împiedice subminarea obiectivului restricționării accesului la probe și la ședințele de judecată. Nu ar trebui să se înțeleagă că aceste garanții impun părților să fie reprezentate de un avocat sau de un alt reprezentant pe parcursul procedurilor juridice în cazul în care o astfel de reprezentare nu este prevăzută în dreptul intern. De asemenea, nu ar trebui să se înțeleagă că aceste garanții restricționează competența instanțelor de a decide, în conformitate cu normele aplicabile și cu practica statului membru în cauză, dacă și în ce măsură funcționarii relevanți ai instanțelor ar trebui să aibă de asemenea acces deplin la probe și la ședințele de judecată în scopul exercitării îndatoririlor lor.
- (26) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial de către un terț ar putea avea efecte devastatoare asupra deținătorului legitim al secretului comercial, întrucât, de îndată ce secretul a fost făcut public, este imposibil pentru deținătorul respectiv să revină la situația de dinainte de pierderea secretului comercial. Prin urmare, este esențial să se prevadă măsuri provizorii rapide, eficiente și accesibile pentru încetarea imediată a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, inclusiv în cazul în care acesta este utilizat pentru furnizarea de servicii. Este esențial ca o astfel de măsură să fie disponibilă fără a trebui să se aștepte o decizie pe fondul cauzei dar cu respectarea dreptului la apărare și a principiului proporționalității și în funcție de caracteristicile cauzei. În anumite cazuri, ar trebui să fie posibil ca presupusului contravenient să i se poată permite, sub rezerva constituirii uneia sau mai multor garanții, să continue să utilizeze secretul comercial, în special în cazul în care riscul ca acesta să intre în domeniul public este unul scăzut. Ar trebui să fie, de asemenea, posibil să fie solicitate garanții la un nivel suficient pentru a acoperi costurile și prejudiciile cauzate părâtului de introducerea unei reclamații neîntemeiate, în special atunci când orice întârziere ar putea cauza prejudicii ireparabile deținătorului legitim al secretului comercial.
- (27) Din aceleași motive este, de asemenea, important să se prevadă măsuri definitive care să împiedice utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, inclusiv în cazul în care acesta este utilizat pentru furnizarea de servicii. Pentru ca astfel de măsuri să fie eficiente și proporționale, durata acestora, atunci când circumstanțele impun o limitare în timp, ar trebui să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial pe care terțul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial. În orice caz, nicio măsură de acest tip nu ar trebui să aibă caracter executoriu în cazul în care informațiile vizate inițial de secretul comercial țin de domeniul public din motive care nu pot fi imputate părâtului.
- (28) Este posibil ca un secret comercial să poată fi utilizat ilegal pentru conceperea, producția sau comercializarea unor mărfuri sau a unor componente ale acestora care ar putea fi puse în circulație pe piața internă, ceea ce ar afecta interesele comerciale ale deținătorului secretului comercial și funcționarea pieței interne. În astfel de cazuri și atunci când secretul comercial în cauză are un impact considerabil asupra calității, valorii sau prețului mărfurilor rezultate din utilizarea ilegală sau asupra reducerii costurilor, proceselor de producție sau de comercializare a acestora, facilitându-le sau accelerându-le, este important ca autoritățile judiciare să aibă competența necesară pentru a dispune măsuri eficiente și adecvate cu scopul de a se asigura că mărfurile respective nu sunt introduse pe piață sau sunt retrase de pe piață. Având în vedere caracterul mondial al comerțului, este necesar, de asemenea, ca astfel de măsuri să includă interdicția de a importa produsele respective în Uniune sau de a le stoca în scopul distribuirii sau introducerii lor pe piață. Având în vedere principiul proporționalității, măsurile corective nu ar trebui să implice neapărat distrugerea mărfurilor în cazul în care există alte opțiuni viabile, cum ar fi eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor sau scoaterea mărfurilor în afara pieței, de exemplu, prin intermediul unei donații în favoarea organizațiilor caritabile.
- (29) O persoană poate să fi dobândit inițial un secret comercial cu bună-credință și să fi aflat abia ulterior, chiar și prin primirea unei notificări de la deținătorul inițial al secretului comercial, că secretul comercial în cauză provine din surse care îl utilizează sau divulgă în mod ilegal. În aceste situații, pentru a evita ca măsurile corective sau ordonanțele de încetare prevăzute să cauzeze prejudicii disproporționate persoanei respective, statele membre ar

trebui să prevadă, atunci când este cazul, posibilitatea acordării, ca măsură alternativă, a unei despăgubiri bănești părții prejudiciate. O astfel de despăgubire nu ar trebui totuși să depășească valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă respectiva persoană ar fi obținut autorizația de a utiliza secretul comercial în cauză, pentru perioada de timp în care deținătorul inițial al secretului comercial ar fi putut împiedica utilizarea secretului comercial. Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea ilegală a secretului comercial ar constitui o încălcare a dispozițiilor legale, alta decât cea prevăzută în prezenta directivă, sau ar putea să dăuneze consumatorilor, o astfel de utilizare ilegală nu ar trebui să fie permisă.

- (30) Pentru a evita ca o persoană care dobândește, utilizează sau divulgă în mod ilegal un secret comercial, cu bună-știință sau având motive rezonabile pentru a acționa cu bună-știință, să obțină beneficii în urma unui astfel de comportament și pentru a garanta că deținătorul prejudiciat al secretului comercial este plasat, în măsura posibilităților, în poziția în care s-ar fi aflat dacă respectivul comportament nu ar fi avut loc, este necesar să se prevadă o compensație adecvată pentru prejudiciul suferit în urma comportamentului ilegal respectiv. Quantumul daunelor-interese acordate deținătorului prejudiciat al secretului comercial ar trebui să țină seama de toți factorii corespunzători, cum ar fi pierderea de profit suportată de deținătorul secretului comercial sau profitul necuvenit realizat de contravenient și, dacă este cazul, de orice prejudiciu moral cauzat deținătorului secretului comercial. Ca alternativă, de exemplu, atunci când, având în vedere natura necorporală a secretelor comerciale, este dificil să se determine valoarea prejudiciului suferit în realitate, quantumul daunelor-interese ar putea fi calculat pe baza unor elemente precum redevențele sau drepturile care ar fi fost datorate în cazul în care contravenientul ar fi solicitat o autorizație pentru a utiliza secretul comercial în cauză. Scopul respectivei metode alternative nu este de a introduce o obligație de a prevedea daune-interese punitive, ci de a permite despăgubirea pe criterii obiective, ținând în același timp seama de costurile suportate de deținătorul secretului comercial, cum ar fi cheltuielile de identificare și de cercetare. Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să stabilească, în cadrul dreptului lor intern, că răspunderea angajaților în ceea ce privește daunele-interese este limitată la cazurile în care au acționat fără intenție.
- (31) Ca un efect suplimentar de descurajare a viitoarelor încălcări și pentru a contribui la sensibilizarea publicului în sens larg, este util să se facă publice hotărârile, inclusiv, dacă este cazul, printr-o publicitate de mare amploare, a hotărârilor pronunțate în cazurile de dobândire, utilizare și divulgare ilegală a secretelor comerciale, cu condiția ca publicitatea să nu ducă la divulgarea secretului comercial și să nu aducă atingere în mod disproporționat vieții private și reputației unei persoane fizice.
- (32) Eficacitatea măsurilor, procedurilor și a acțiunilor reparatorii la care pot recurge deținătorii de secrete comerciale ar putea avea de suferit în cazul în care nu sunt respectate hotărârile relevante adoptate de autoritățile judiciare competente. Din acest motiv, este necesar să se asigure că autoritățile respective au competențele adecvate pentru a impune sancțiuni.
- (33) Pentru a facilita aplicarea uniformă a măsurilor, procedurilor și acțiunilor reglementate prin prezenta directivă, ar trebui să se prevadă mecanisme de cooperare și schimburi de informații între statele membre, pe de o parte, și între acestea și Comisie, pe de altă parte, în special prin crearea unei rețele de corespondenți desemnați de statele membre. În plus, pentru a evalua dacă măsurile își îndeplinesc obiectivul vizat, Comisia, asistată, dacă este cazul, de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, ar trebui să examineze aplicarea prezentei directive și eficacitatea măsurilor luate la nivel național.
- (34) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de cartă, mai ales dreptul la respectarea vieții private și de familie, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o bună administrare și, în special, accesul la dosare, respectând totodată secretul de afaceri, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil și dreptul la apărare.
- (35) Este important să se respecte drepturile la viață privată și de familie și la protecția datelor cu caracter personal ale oricărei persoane ale cărei date cu caracter personal pot fi prelucrate de către deținătorul secretului comercial atunci când ia măsuri de protecție a unui secret comercial sau ale oricărei persoane care este implicată în proceduri juridice privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale în temeiul prezentei directive și ale cărei date cu caracter personal sunt prelucrate. Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în statele membre în contextul prezentei directive și sub supravegherea autorităților competente din statele membre, în special a autorităților publice independente desemnate de statele membre. Astfel, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și

(1) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

obligățiilor prevăzute în Directiva 95/46/CE, în special în ceea ce privește drepturile persoanei vizate de a avea acces la datele sale cu caracter personal care sunt prelucrate și de a obține rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor care sunt incomplete sau inexacte și, dacă este cazul, obligația de a prelucra datele sensibile în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE.

- (36) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței interne prin stabilirea unui nivel suficient și comparabil al reparațiilor pe întreaga piață internă în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a unui secret comercial, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să adopte măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (37) Obiectivul prezentei directive nu este stabilirea de norme armonizate în ceea ce privește cooperarea judiciară, competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială și nici tratarea legislației aplicabile. Alte instrumente ale UE reglementează astfel de aspecte în termeni generali și ar trebui, în principiu, să rămână în egală măsură aplicabile în domeniul reglementat de prezenta directivă.
- (38) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor din legislația privind concurența, în special articolelor 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute prin prezenta directivă nu ar trebui să fie utilizate pentru a restrângere ilegitim concurența, într-un mod care să contravină TFUE.
- (39) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere aplicării oricărei alte legislații pertinente din alte domenii, cum ar fi drepturile de proprietate intelectuală și dreptul contractelor. Cu toate acestea, în cazul în care domeniul de aplicare al Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și domeniul de aplicare al prezentei directive se suprapun, prezenta directivă are prioritate în calitate de *lex specialis*,
- (40) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ și a emis un aviz la 12 martie 2014,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiect și domeniu de aplicare

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme privind protecția împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale.

Statele membre pot dispune, în conformitate cu dispozițiile TFUE, o protecție mai cuprinzătoare împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale de secrete comerciale decât cea impusă prin prezenta directivă, cu condiția să asigure respectarea articolelor 3, 5 și 6, a articolului 7 alineatul (1), a articolului 8, a articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf, a articolului 9 alineatele (3) și (4), a articolului 10 alineatul (2), a articolelor 11, 13 și a articolului 15 alineatul (3).

⁽¹⁾ Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere:
- (a) exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în cartă, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;
 - (b) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii care le impun deținătorilor de secrete comerciale să divulge informații, inclusiv secrete comerciale, din rațiuni de interes public, publicului ori autorităților administrative sau judiciare în vederea exercitării atribuțiilor autorităților respective;
 - (c) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii care impun sau permit instituțiilor și organelor Uniunii sau autorităților publice naționale să divulge informațiile furnizate de societăți pe care respectivele instituții, organe sau autorități le dețin în temeiul obligațiilor și prerogativelor stabilite de dreptul intern sau al Uniunii și în conformitate cu acestea;
 - (d) autonomiei partenerilor sociali și dreptului acestora de a încheia acorduri colective, în conformitate cu dreptul Uniunii și legislațiile și practicile naționale.
- (3) Nicio dispoziție a prezentei directive nu este înțeleasă ca oferind vreun temei pentru limitarea mobilității angajaților. În special, în legătură cu exercitarea acestei mobilități, prezenta directivă nu oferă niciun temei pentru:
- (a) limitarea utilizării de către angajați a informațiilor care nu constituie secret comercial, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1;
 - (b) limitarea utilizării de angajați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale;
 - (c) impunerea oricărei restricții suplimentare angajaților în cadrul contractelor lor de muncă, altele decât restricțiile impuse în conformitate cu dreptul Uniunii sau cel intern.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „secret comercial” înseamnă informațiile care îndeplinesc toate cerințele următoare:
 - (a) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;
 - (b) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;
 - (c) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;
2. „deținătorul secretului comercial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial;
3. „contravenient” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal un secret comercial;
4. „mărfuri care contravin normelor” înseamnă mărfurile a căror concepere, caracteristici, funcționare, proces de producție sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.

CAPITOLUL II

Dobândirea, utilizarea și divulgarea de secrete comerciale

Articolul 3

Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale

- (1) Dobândirea unui secret comercial este considerată legală în cazul în care secretul comercial este obținut prin oricare dintre următoarele mijloace:
- (a) descoperirea sau crearea independentă;
 - (b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nicio obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial;
 - (c) exercitarea dreptului lucrătorilor sau al reprezentanților lucrătorilor la informare și la consultare în conformitate cu dreptul Uniunii și legislațiile și practicile naționale;
 - (d) orice altă practică care, în condițiile date, este conformă cu practicile comerciale loiale.
- (2) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial sunt considerate legale în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.

Articolul 4

Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

- (1) Statele membre se asigură că deținătorii de secrete comerciale au dreptul să solicite măsurile, procedurile și acțiuni reparatorii prevăzute în prezenta directivă, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor lor comerciale sau pentru a obține reparații în urma unor astfel de fapte.
- (2) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin:
- (a) accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial;
 - (b) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale.
- (3) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:
- (a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal;
 - (b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;
 - (c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial.
- (4) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este, de asemenea, considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în sensul alineatului (3).

(5) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care contravin normelor sau importul, exportul sau depozitarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul alineatului (3).

Articolul 5

Excepții

Statele membre se asigură că solicitarea de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii prevăzute de prezenta directivă este respinsă în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) pentru exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în cartă, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;
- (b) pentru dezvăluirea unei abateri, a unei fapte reprobabile sau a unei activități ilegale, cu condiția ca pârâțul să fi acționat în scopul protejării interesului public general;
- (c) divulgarea de către lucrători reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime de către reprezentanții respectivi a funcțiilor lor în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, cu condiția ca divulgarea să fi fost necesară pentru această exercitare legitimă;
- (d) în scopul protejării unui interes legitim recunoscut în dreptul Uniunii sau în cel intern.

CAPITOLUL III

Măsuri, proceduri și acțiuni reparatorii

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 6

Obligația generală

- (1) Statele membre prevăd măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii necesare pentru a asigura disponibilitatea unor căi de atac în fața instanțelor civile împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale.
- (2) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii menționate la alineatul (1):
 - (a) sunt corecte și echitabile;
 - (b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate; și
 - (c) sunt eficiente și au un efect disuasiv.

Articolul 7

Proportionalitate și abuzul de drept procesual

- (1) Măsurile, procedurile și acțiunile reparatorii prevăzute în prezenta directivă sunt aplicate într-un mod care:
 - (a) este proporțional;
 - (b) evită crearea de obstacole în calea comerțului legitim pe piața internă; și
 - (c) prevede garanții împotriva utilizării lor abuzive.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot, la cererea pârâtului, să aplice măsurile corespunzătoare prevăzute în dreptul național în cazul în care o reclamație privind dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial este în mod evident nefondată și se constată că reclamantul a inițiat procedurile juridice în mod abuziv sau cu rea-credință. Respectivele măsuri pot, dacă este cazul, să includă acordarea de daune-interese pârâtului, impunerea de sancțiuni împotriva reclamantului sau dispunerea difuzării informațiilor cu privire la o hotărâre astfel cum este menționată la articolul 15.

Statele membre pot prevedea ca măsurile menționate la primul paragraf să facă obiectul unor proceduri juridice separate.

Articolul 8

Termenul de prescripție

(1) În conformitate cu prezentul articol, statele membre stabilesc norme privind termenele de prescripție aplicabile reclamațiilor pe fond și acțiunilor de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii reglementate prin prezenta directivă.

Normele menționate la primul paragraf stabilesc când începe să curgă termenul de prescripție, care este durata acestuia și care sunt circumstanțele în care termenul de prescripție se întrerupe sau se suspendă.

(2) Durata termenului de prescripție nu depășește șase ani.

Articolul 9

Păstrarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor juridice

(1) Statele membre se asigură că părțile, avocații sau alți reprezentanți ai acestora, funcționarii judiciari, martorii, experții și orice altă persoană care participă la procedurile juridice legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial sau care au acces la documente care sunt parte integrantă din aceste proceduri juridice nu au voie să folosească sau să divulge secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale pe care autoritățile judiciare competente, ca răspuns la o cerere motivată corespunzător a unei părți interesate, le-au identificat ca fiind confidențiale și de care au luat cunoștință în urma acestei participări sau a acestui acces. În acest sens, statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judiciare competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă.

Obligația la care se face referire la primul paragraf rămâne în vigoare după încheierea procedurilor juridice. Cu toate acestea, obligația respectivă încetează să existe în oricare dintre următoarele circumstanțe:

- (a) atunci când se constată, printr-o decizie finală, că presupusul secret comercial nu îndeplinește cerințele stabilite la articolul 2 punctul 1; sau
- (b) atunci când informațiile în cauză devin, în timp, general cunoscute sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă în mod normal de acest tip de informații.

(2) Statele membre se asigură, de asemenea, că autoritățile judiciare competente au posibilitatea, pe baza unei cereri justificate în mod corespunzător înaintate de către una dintre părți, să ia măsurile specifice necesare pentru a păstra confidențialitatea oricăror secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale utilizate sau menționate în cursul procedurii juridice legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial. Statele membre pot, de asemenea, permite autorităților judiciare competente să ia astfel de măsuri din proprie inițiativă.

Măsurile menționate la primul paragraf includ cel puțin posibilitatea:

- (a) de a restricționa, integral sau parțial, la un număr limitat de persoane, accesul la orice document care conține secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale și care a fost prezentat de părți sau de terți;

- (b) de a restricționa la un număr limitat de persoane accesul la ședințele de judecată, atunci când pot fi divulgate secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale, precum și la înregistrările sau transcrierile aferente ședințelor de judecată respective;
- (c) de a pune la dispoziția oricărei alte persoane decât cele care fac parte din numărul limitat de persoane menționat la literele (a) și (b) o versiune neconfidențială a oricărei hotărâri judecătorești, din care au fost eliminate sau ocluate pasajele conținând secrete comerciale.

Numărul de persoane menționat la al doilea paragraf literele (a) și (b) nu depășește ceea ce este necesar pentru a asigura respectarea dreptului părților la procedurile juridice la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil și include cel puțin o persoană fizică din partea fiecărei părți și avocații sau alți reprezentanți ai respectivelor părți la procedurile juridice.

(3) Atunci când adoptă o decizie privind măsurile menționate la alineatul (2) și evaluează proporționalitatea acestora, autoritățile judiciare competente iau în considerare necesitatea de a garanta dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, interesele legitime ale părților și, după caz, ale terților, precum și orice eventual prejudiciu cauzat oricăreia dintre părți și, după caz, terților, care rezultă din aprobarea sau respingerea unor astfel de măsuri.

(4) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul alineatelor (1), (2) sau (3) se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

Secțiunea 2

Măsuri provizorii și asigurătorii

Articolul 10

Măsuri provizorii și asigurătorii

(1) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, oricare dintre următoarele măsuri provizorii și asigurătorii împotriva presupusului contravenient:

- (a) încetarea sau, după caz, interzicerea, cu titlu provizoriu, a utilizării sau a divulgării secretului comercial;
- (b) interdicția de a produce, oferi, introduce pe piață sau utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în scopurile menționate;
- (c) confiscarea sau predarea mărfurilor suspectate de a încălca normele, inclusiv a mărfurilor importate, astfel încât să se împiedice intrarea sau circulația acestora pe piață.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare pot dispune, drept alternativă la măsurile menționate la alineatul (1), ca orice continuare a presupusei utilizări ilegale a unui secret comercial să facă obiectul constituirii de garanții destinate să asigure despăgubirea deținătorului secretului comercial. Nu este permisă divulgarea unui secret comercial în schimbul constituirii unor garanții.

Articolul 11

Condiții de aplicare și garanții

(1) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente au competența, în ceea ce privește măsurile menționate la articolul 10, de a cere reclamantului să furnizeze probe care pot fi considerate, în mod rezonabil, disponibile, pentru a se convinge cu un grad suficient de siguranță că:

- (a) secretul comercial există;

- (b) reclamantul este deținătorul secretului comercial; și
- (c) secretul comercial este dobândit, utilizat sau divulgat în mod ilegal sau că o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial este iminentă.

(2) Statele membre se asigură că, în decizia privind aprobarea sau respingerea cererii și în evaluarea proporționalității acesteia, autoritățile judiciare competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului, inclusiv, după caz:

- (a) valoarea și alte trăsături specifice ale secretului comercial;
- (b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial;
- (c) comportamentul pârâtului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- (d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- (e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților;
- (f) interesele legitime ale terților;
- (g) interesul public; și
- (h) protejarea drepturilor fundamentale.

(3) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 10 sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă:

- (a) reclamantul nu a demarat proceduri juridice care să conducă la o decizie pe fond în fața autorității judiciare competente, într-un termen rezonabil care este stabilit de către autoritatea judiciară ce dispune măsurile atunci când legislația statului membru permite acest lucru sau, dacă nu se stabilește un astfel de termen, într-un termen care nu depășește 20 de zile lucrătoare sau 31 de zile calendaristice, luându-se în considerare termenul mai lung; sau
- (b) informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 2 punctul 1, din motive care nu pot fi imputate pârâtului.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot condiționa măsurile menționate la articolul 10 de constituirea de către reclamant a unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât și, dacă este cazul, de către oricare altă persoană afectată de măsurile respective.

(5) În cazurile în care măsurile menționate la articolul 10 sunt revocate în temeiul alineatului (3) litera (a) de la prezentul articol, atunci când încetează să se mai aplice în urma oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului ori atunci când se constată ulterior că nu a avut loc o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial sau o amenințare de producere a unor astfel de comportamente, autoritățile judiciare competente sunt autorizate să dispună ca reclamantul, la cererea pârâtului sau a terțului prejudiciat, să acorde pârâtului sau terțului prejudiciat o despăgubire corespunzătoare pentru orice prejudiciu provocat de măsurile respective.

Statele membre pot prevedea ca cererea de despăgubire prevăzută la primul paragraf să facă obiectul unor proceduri juridice separate.

Secțiunea 3

Măsuri care rezultă dintr-o hotărâre pe fond*Articolul 12***Ordonanța președințială și măsuri corective**

(1) Statele membre se asigură că, atunci când o hotărâre judecătorească pe fond constată dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, autoritățile judiciare competente, la cererea reclamantului, pot dispune împotriva contravenientului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

- (a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial;
- (b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;
- (c) adoptarea măsurilor corective corespunzătoare cu privire la mărfurile care contravin normelor;
- (d) distrugerea parțială sau totală a oricărui document, obiect, material, substanță sau fișier electronic care conține sau încorporează secretul comercial sau, după caz, predarea integrală sau parțială către reclamant a respectivelor documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice.

(2) Printre măsurile corective menționate la alineatul (1) litera (c) se numără:

- (a) retragerea mărfurilor care contravin normelor;
- (b) eliminarea caracteristicilor ilicite ale mărfurilor care contravin normelor;
- (c) distrugerea mărfurilor care contravin normelor sau, după caz, retragerea lor de pe piață, cu condiția ca retragerea să nu aducă atingere protecției secretului comercial în cauză.

(3) Statele membre pot prevedea ca, atunci când dispun retragerea de pe piață a mărfurilor care contravin normelor, autoritățile lor judiciare competente să poată dispune, la cererea deținătorului secretului comercial, ca mărfurile respective să fie predate deținătorului sau organizațiilor caritabile.

(4) Autoritățile judiciare competente dispun ca măsurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (d) să fie puse în aplicare pe cheltuiala contravenientului, cu excepția cazului în care există motive specifice pentru a nu dispune acest lucru. Măsurile respective nu trebuie să aducă atingere daunelor-interese care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

*Articolul 13***Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative**

(1) Statele membre se asigură că, pentru analizarea cererii de adoptare a ordonanțelor președințiale și a măsurilor corective prevăzute la articolul 12 și pentru evaluarea proporționalității acestora, autoritățile judiciare competente au obligația de a ține seama de circumstanțele specifice ale cazului incluzând, după caz:

- (a) valoarea sau alte trăsături specifice ale secretului comercial;
- (b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial;

- (c) comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- (d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- (e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților;
- (f) interesele legitime ale terților;
- (g) interesul public; și
- (h) protejarea drepturilor fundamentale.

Atunci când autoritățile judiciare competente limitează durata măsurilor menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b), această durată trebuie să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care contravenientul l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

(2) Statele membre se asigură că măsurile menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b) sunt abrogate sau încetează să producă efecte în orice alt mod, la cererea pârâtului, dacă informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele de la articolul 2 punctul 1 din motive care nu pot fi imputate direct sau indirect pârâtului.

(3) La cererea persoanelor pasibile a face obiectul măsurilor prevăzute la articolul 12, statele membre prevăd ca autoritatea judiciară competentă să poată dispune plata unor despăgubiri bănești pentru partea prejudiciată în locul aplicării măsurilor respective, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) persoana respectivă, în momentul utilizării sau divulgării, nu avea cunoștință și nu ar fi avut motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal;
- (b) executarea măsurilor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză; și
- (c) despăgubirea bănească a părții prejudiciate pare satisfăcătoare în mod rezonabil.

Atunci când se dispune despăgubirea bănească în locul măsurii menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (a) și (b), aceasta nu depășește cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.

Articolul 14

Daune-interese

(1) La cererea părții prejudiciate, statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente dispun, la cererea părții vătămate, ca un contravenient care știa sau ar fi trebuit să știe că se implică în dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial să plătească deținătorului secretului comercial daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

Statele membre pot limita răspunderea angajaților față de angajatorii lor în ceea ce privește daunele-interese pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial al angajatorului, în cazul în care angajații acționează fără intenție.

(2) La stabilirea daunelor-interese menționate la alineatul (1), autoritățile judiciare competente iau în considerare toți factorii corespunzători, cum ar fi consecințele economice negative asupra părții lezate, inclusiv pierderile de profit ale acesteia, beneficiile necuvenite realizate de contravenient și, dacă este cazul, orice alt element în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial.

Alternativ, autoritățile judiciare competente pot stabili, în cazuri adecvate, o valoare forfetară pentru daunele-interese pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă contravenientul ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial în cauză.

*Articolul 15***Publicarea hotărârilor judecătorești**

(1) Statele membre se asigură că, pe parcursul procedurilor juridice inițiate pentru dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial, autoritățile judiciare pot dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala contravenientului, măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv publicarea integrală sau parțială a acesteia.

(2) Orice măsură prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol trebuie să păstreze confidențialitatea secretelor comerciale, astfel cum se prevede la articolul 9.

(3) Atunci când decid cu privire la dispunerea unei măsuri menționate la alineatul (1) și evaluează proporționalitatea acesteia, autoritățile judiciare competente țin cont, după caz, de valoarea secretului comercial, de comportamentul contravenientului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial, de impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial și de probabilitatea unei noi utilizări sau divulgări ilegale a secretului comercial de către contravenient.

Autoritățile judiciare competente estimează totodată dacă informațiile privind contravenientul ar permite identificarea unei persoane fizice și, în acest caz, dacă publicarea informațiilor respective ar fi justificată, având în vedere în special eventualele prejudicii pe care o astfel de măsură l-ar putea aduce vieții private și reputației contravenientului.

*CAPITOLUL IV***Sanțiuni, raportare și dispoziții finale***Articolul 16***Sanțiuni pentru nerespectarea prezentei directive**

Statele membre se asigură că autoritățile judiciare competente pot impune sancțiuni oricărei persoane care nu se conformează sau refuză să se conformeze oricărei măsuri adoptate în temeiul articolelor 9, 10 și 12.

Sanțiunile prevăzute includ posibilitatea de a impune plata unor daune cominatorii în caz de nerespectare a unei măsuri adoptate în temeiul articolelor 10 și 12.

Sanțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

*Articolul 17***Schimb de informații și corespondenți**

În scopul promovării cooperării, inclusiv a schimbului de informații între statele membre și între statele membre și Comisie, fiecare stat membru desemnează unul sau mai mulți corespondenți naționali responsabili de toate întrebările privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta directivă. Fiecare stat membru transmite celorlalte state membre și Comisiei coordonatele corespondentului național (corespondenților naționali).

*Articolul 18***Rapoarte**

(1) Până la 9 iunie 2021, Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, în cadrul activităților Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, pregătește un raport inițial privind tendințele în materie de litigii legate de dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală de secrete comerciale, în temeiul prezentei directive.

(2) Până la 9 iunie 2022, Comisia elaborează un raport intermediar privind aplicarea prezentei directive, pe care îl înaintează Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv ia în considerare în mod corespunzător raportul menționat la alineatul (1).

Raportul intermediar analizează în special posibilele efecte ale aplicării prezentei directive asupra cercetării și inovării, asupra mobilității angajaților și asupra exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare.

(3) Până la 9 iunie 2026, Comisia realizează o evaluare a impactului prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 19

Transpunere

(1) Statele membre adoptă, până la 9 iunie 2018, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul măsurilor respective.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 21

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
A.G. KOENDERS
